

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko M. J.
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje adwokatowi A. O. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset) podlegającą powiększeniu o podatek od towarów i usług (VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 10 stycznia 2013 r., którym oddalone zostało jego powództwo o zasądzenie zadośćuczynienia, renty i ustalenia odpowiedzialności za przyszłe szkody do wysokości 60 000 zł.

Powód w skardze kasacyjnej powołał obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączył z koniecznością wyjaśnienia, czy sąd przyjmując przyczynienie się poszkodowanego do powstania lub zwiększenia szkody na podstawie art. 362 k.c. powinien skonkretyzować stopień tego przyczynienia się w sposób procentowy lub ułamkowy, czy też może poprzestać na jedynie na stwierdzeniu, że doszło do przyczynienia się poszkodowanego, którego zakres nie może być równych spowodowaniu szkody.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek odwoławczy, którego rozpoznanie musi być usprawiedliwione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego. Rozpoznanie skargi kasacyjnej podejmowane jest dla ochrony porządku prawnego przed dowolnością orzekania oraz ujednolicenie orzecznictwa, jeśli możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni, mającej wymiar abstrakcyjny. Stwierdzenie, czy takie względy zachodzą w konkretnej sprawie dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał, że występuje chociaż jedna z przesłanek przewidzianych art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie się na przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nakłada na skarżącego obowiązek przedstawienia tego istotnego zagadnienia prawnego z powołaniem konkretnych przepisów prawa, wykazaniem, że jest ono nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia tej konkretnej sprawy, ale także innych, podobnych spraw. Do Sądu Najwyższego należy ocena, czy twierdzenie skarżącego obejmuje takie

właśnie zagadnienie i czy jest ono na tyle istotne, że skarga wymaga rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne, na tle podejmującego objęte nim kwestie szeregu orzeczeń Sądu Najwyższego, które nie zostały powołane w uzasadnieniu wniosku, pozbawione jest cech kwalifikujących je jako istotne i nowe w przyjętym rozumieniu. Brak także w wywodach skarżącego argumentów wskazujących na nietrafność dotychczasowego stanowiska, czy też potrzebę jego zmiany. W motywach zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny zawarł wypowiedź dotyczącą art. 362 k.c., ale nie był on podstawą rozstrzygnięcia. Podkreślenia wymaga, że zagadnienie prawne musi mieć związek z rozstrzygnięciem w sensie znaczenia oczekiwanej wykładni dla oceny jego prawidłowości. W tej sytuacji nie było podstaw do uznania, że w sprawie wyłoniło się istotne i nowe zagadnienie prawne w przedstawionym rozumieniu, które ponadto jest pozbawione adekwatności w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia.

W postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Odstąpienie od obciążenia powoda kosztami postępowania kasacyjnego wynikało z zasady przewidzianej w art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., a jej zastosowanie usprawiedliwia znaczenie rozstrzygnięcia dla powoda oraz jego trudna sytuacja rodzinna i majątkowa. Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym wynika z uregulowania § 19 i 20 w związku z wynika z uregulowania § 19 i 20 w związku z § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 pkt

2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

[aw]